באסה

פנזין אוהדי הפועל ת"א

15.1.2006

גיליון 19

הפועל תל-אביב

הפועל תל אביב מארחת את בית"ר ירושלים לבייב Vs. גאיידמק: $ROUND ONE $

עופר ציטיאט

ליריבות הכי אידיאולוגית בכדורגל הישראלי מתווספים החל מהערב עוד שני אנשים. לב לבייב באדום, ארקדי גאיידמק בצהוב. יתכן שבעוד כמה שנים נסתכל אחורה ונסמן את המפגש הזה כאבן הדרך הראשונה לתחילתה של מהפכת האוליגרכיים בכדורגל הישראלי. קשה להתעלם מההתרגשות הטבעית והריר שנוזל מהשפתיים למשמע השמות המפוצצים שמועמדים להגיע לארץ הקודש, ובצירוף בלתי נמנע עם ההיסטוריה הפוליטית, העדתית והספורטיבית בין שני המועדונים, החל מהערב אפשר לסמן כל מפגש טעון שכזה כמשחק עונה עוד לפני תחילתו. יהיה צפוף היום בתא הכבוד של פרצלינה. בין כל עשן הסיגרים והטרמפיסטים הקבועים של משחקים מסדר גודל כזה, יחפשו המצלמות את רגע המפגש בין שני הטייקונים. לחיצת יד, חיוך מנומס, ואפילו התעלמות מופגנת באה בחשבון, ומסקרנת לא פחות מהמאצ' אפ בין ורמוט למליקסון על הדשא. ארקדי, שהחל לחמם מנועים עוד בתחילת העונה, הספיק להנחית לארץ את ז'רום לרואה. אחרי 90 דקות ב"דוחא" ברור כי הפעם לא מדובר בעוד כוכב אירופי מזדקן שמגיע לארץ עם רגל תותבת מ"איקאה", אלא בקפטן לאנס עד לפני חודש בלבד, סנונית שמבשרת ככל הנראה על הגעת כוכבים נוספים ברמתו בעונה הבאה. עומרי אפק, פעם ילד דאבל וכיום סתם ילד מנייאק, מגיע בפעם הראשונה לבלומפילד כאורח. הילד הבלונדיני המצונן מקרית אונו, שאת תהילתו קנה במדים האדומים תחת שרביטו של דרור קשטן, לא למד מניסיון העבר של חברו סלים טועמה, ובחר גם הוא להפנות את הגב לבית שגידל אותו. את אחד משירי השחקנים היפים בליגה הוא החליף ב"אתה תבוא עד הגדר" של כוכבי "אינתיפאדת דוחא". אל תצפה הערב לפרחים או למחיאות כפיים עומרי, אתה שנוא בבלומפילד. בניגוד לסלים שמהרגע הראשון התחרט על המעבר ומזכיר בכל ראיון את רצונו לשחק בהפועל, אתה כבר מיהרת לנשק את המנורה על הסמל ולספר בחיוך דבילי שמצאת בית חדש. אל תתפלא עומרי, אם בקיץ הבא כשתרבוץ בפתחי וולפסון, מתחנן לרחמים(אתה הרי לא שחקן), כבר לא יפתחו לך את השער, וישלחו אותך למשיבון של אריאל שיימן.

ולסיום: מאיר בעל הנס מוסיף 3 הערות:

- אברהם גרנט טורח לספר לכולם על הקמפיין המוצלח שלו עם הנבחרת. בחייך איצ'ה, רגע לפני שאתה עוזב תחתים אותו לעוד קמפיין, ותשאיר אצלנו את דרור קשטן. הרי לפני הכל גם אתה אוהד הפועל.
- שמישהו יספר ללבייב שארקדי משתלט גם על הכדורסל. אם כבר ראש בראש אז עד הסוף. וביום שזה יקרה, אנחנו מבטיחים לשריין תא צפייה פרטי בנוקיה לעו"ד שמעון מזרחי.
- תנ"צ אהרון עזרא מסכם את תחקיר אירועי "דוחא": "זה יכול היה להיגמר הרבה יותר גרוע. מזל שמאזן לא הספיק להעביר את יניב בן ניסן בבקרה".

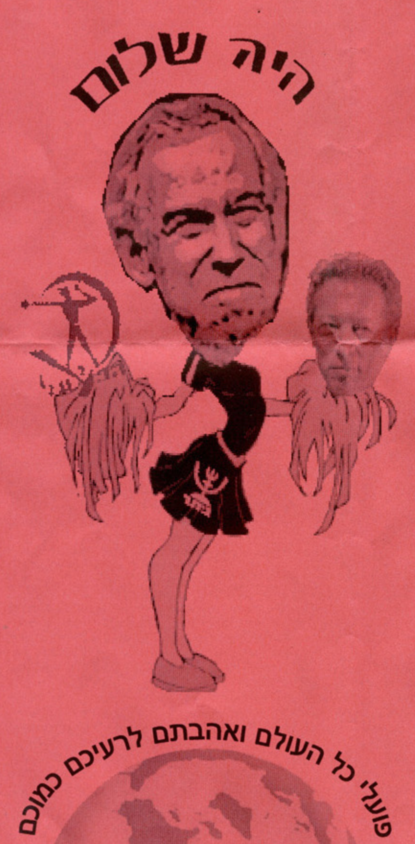

היה שלום
פועלי כל העולם ואהבתם לרעיכם כמוכם

מקום בלב ליאור שלגי

לא יכול לעצור את זה – ההרגשה, כל פעם שגילי ורמוט מקבל כדור שמשהו טוב יכול לקרות והמחשבה, מה הוא יעשה עם הכדור עכשיו, אני אוהב את זה. החברים מקרית חיים אמרו בקיץ שאין לו מספיק כוח בבעיטה והוא לא מגיע לשער מה-16. זה בסדר, לזיטו יש הרבה כוח בבעיטה והוא גם לא מגיע לשער מה- 5. גילי ורמוט (בינתיים), בשקט ובצניעות, כובש בעיקר את לבבות האוהדים, צעירים וותיקים, והופך לבייבי המועדף ביציע. לנוכח כדרור מיותר שמסתיים באיבוד צפוי הוא מקבל תשואות, וגם הגבהה חסרת כתובת זוכה ל "יופי גילי". הפרסומים בתשקורת על החוזה הנמוך ובעיקר על הבחירה דווקא בהפועל ולא אצל יענק'לה, נתנו לו אשראי ראשון, היכולת בחודשיים האחרונים כבר נותנת לו מקום קבע בהרכב ולהיות נושא שיחה קבוע אחרי כל משחק בדרך לאוטו. בעידן לבייב שיבוא, יש כבר מנייה בטוחה אחת.

בוא הביתה – נדמה שהכל כבר נאמר על מצבו של סלים טועמה. הוא הצהיר כמה הוא רוצה לחזור, גורם בכיר (מעניין מה יעלה בגורלו בעידן לבייב..) בקבוצה הצהיר כמה רוצים אותו בחזרה ואפילו עמוס לוזון הבטיח לסלים שחרור אם הם ייקחו תואר או משהו כזה. צחוק הגורל שדווקא הפרידה הסופית מכנופיית תאומים-אורנשטיין–עגיב היא זו שמעוררת תקווה לעתידו של סלים בקבוצה. אותה יד מהוססת וקמוצה, שסירבה להעניק לו עוד $10,000 שהלוזונים נתנו לו (בסיפוק רב), היא היד שמנופפת לאוהדים לשלום (ולא להתראות). סלים הוא לא רק שחקן גדול, היא מסמל במדי מכבי פ"ת (במיוחד כשהוא מבשל נגד הפועל בשבוע שעבר) את כשלון ההנהלה של כתר. אם יש מה לצפות מלבייב בשלב הראשון, זה להחזיר את סלים הביתה, ויפה שעה אחת קודם. כסף הרי לא משחק תפקיד, לא ככה?

אחת,שתיים,שלוש – ובאמצע הדרך, בין האורווה לחבורה הקוסמופוליטית שמחביאה את מה שהייתה פעם בית"ר ירושלים, ביום סגרירי וגשום היה דרבי. מה לא ידעתם? אלי דריקס כל כך עמל להשכיח את המשחק הזה מהציבור (שלא כמו בדרבי טוטו הראשון כשהוא ספר את הכסף) ,עד שהוא בעצמו טס לברצלונה. טון קאנן, האיש והחליפה, כינה את הדרבי "החרא הזה" אחרי המשחק (בטח אחרי). במקרה יצא לי להיות בהפסקה בתא הכבוד בירכתי שער 1 (קמצנים, בגלל שזה טוטו היו רק כמה עוגיות), ולצפות בלוני. איזו בדידות, אחרי שילד אחד נטש לשירותים, הוא נשאר עם השני בלי שאף אחד ניגש אליו, מזל שאיל ברקוביץ' חיפש איפה מכינים תה והתייחס ללוני איזה רגע. אי אפשר לחשוד בי בהתנשאות או יהירות כלפי מכבי, אבל בשמחה לאיד ועוד איך: שלוש לך מכבי. שוב.

עד סוף הקיץ – היאחזותו של רפי עגיב, האיש ושער הדולר, בקרנות מזבח חובותיו לסמי סגול ובזכות הסירוב שלו לעסקת לבייב, זיכתה אותו בעוד יומיים של כותרות שהוא כל כך אוהב. הנוכל הזה, שעשק את כספי סגול ועשה בהם כבשלו (עם קצת עזרה מחברים), יישכח במהירות מדהימה בעיקר אם ניזכר שפעם, לא מזמן, דיברו עליו כמועמד לגיטימי לתפקיד יו"ר ההתאחדות לכדורגל. יחד איתו ניפרד גם ממושיק (לפחות הבנות ינשמו לרווחת ירושתן) 'אדום עולה', שבלי ספק לא יישאר בעמדת כוח ליד מי שהעיף אותו אחרי חודשים ספורים בתור המפרסם (גיתם) של אפריקה ישראל. יחד עם פרשת ישראייר בה היה לו חלק משמעותי, ההפסד של שמעון פרס ואפילו לנוכח ההצלחה של חבורת מוני הראל, זו לא בדיוק השנה של תאומים. נשאר מוטי אורנשטיין, שכיר(אולי פעם נכתוב גם על זה) של לבייב, שלא מפסיק להכחיש את מועמדתו ליו"ר הקבוצה, שזה כמעט מפחיד. מי ייתן ועד סוף הקיץ יזכרו אתכם באותה נשימה עם צימר ומילר , שכמוכם, הובילו את הקבוצה להישגים ספורטיביים וכשלון ניהולי שמלמדים עליו לשלילה בפרק הראשון של שיעור מינהל עסקים. יאללה ביי.

משפט לסיכום: שימו את ירושלים בירדן, תחלקו לשניים, תנו אותה לפלשתינים.

אקדח צעצוע אורי מייזלמן

עומרי. אתה נוסע עכשיו באוטובוס. מאחורה ברק יצחקי ומליקסון עושים שכונה. אתה שומע מוזיקה, או מדבר בטלפון. יושב. חושב. בן דוד של מנור חסן מתרגם "הנשיקה הצרפתית" לפרננדז. אתה רואה אותנו מקללים את האוטובוס. כן "הצעה יותר טובה", "רצו אותי", "האמינו בי", "הפועל לא היו קונקרטיים", "מחאו לי כפיים אחרי ההחטאות בסח'נין". אתה יודע בתוך תוכך שזאת הייתה טעות. אתה מכיר את כל הסיפורים על שחקנים אחרים ומה קרה להם אחרי שהם עזבו את הפועל. אתה יודע שאין בך את הלחימה שיש לעידן טל. שאתה מזן אחר. אתה מבין קצת בסוציולוגיה, מלמדים את זה בתיכון "בן צבי" בקרית אונו. אתה יודע שזה לא באמת בשבילך, שהאשראי שאתה מקבל עכשיו הוא הזיה חולפת, שתהיה השעיר לעזאזל הראשון שם, שצפוף באגף, שאתה לא שחקן בית, שההחטאות שלך והאדישות שלך ובעיקר מי שאתה לא יהפכו אותך למלך שם. אתה יודע שהמועמד הראשי לאימון אצלנו היה רוצה אותך כשחקן מוביל. ועוד לפני זה, אתה יודע שאסור להגיד לא לקשטן. שהיחיד שצלח את המבחן הזה בכדורגל הישראלי זה ג'ובאני רוסו, ואתה לא מתקרב אליו, לא בכריזמה,לא בחוכמת החיים ולא בכדורגל. אני מבין אותך.החיים בבועה העומרי אפקית הזאת, אחרי כל כך הרבה זמן מול האינטרנט בחוץ לארץ, בלי חברים אמיתיים בעולם הכדורגל, ובלי יותר מדי חברים בכלל, ורגע לפני שהיית נהפך לגמרי ל"מי שהיה" הביאו אותך לחתום שם. אתה יודע שבגיל שלך אתה כבר אמור להיות מודל לחיקוי, לא איזה ילדון-יפיוף בשני שקל-מחמיץ סימפטי-יורה במצלמה שכמוך. היית אמור להיות כבר משהו אחר, ויכולת להיות משהו אחר אם היית בא למקום שבנה אותך, שסבל את מי שאתה, ושבסוף היום, אפילו אם זה היה אחרי חילופי דברים בחנייה, אהב והאמין בך. מקום שלקחת בו תארים. מקום שהוא בית מושלם למישהו כמוך. אתה לא יכול להצליח שם באמת, בלונג ראן. אתה לא יכול להיות גיבור של שוק, של המון. בסדר, מבקשים ממך ש"אתה תבוא עד הגדר" אז מה... ומה אצלנו אתה שואל? איך בצד ימין? יש לנו אחלה ילד במקומך. הוא לא עולה כל כך הרבה, למרות שאל תדאג לו. הוא יסיים צבא ויתפרנס בכבוד, ויצליח גם לצאת לאירופה. הוא בונה את עצמו, ומייצר לעצמו דמות. הוא צנוע אמיתי ו"יש לו מספר מחייב על הגב". הוא לא יוצא מבלומפילד עם טלפון על האוזן (למרות שאין לו שיחה) רק שלא יצטרך לדבר עם אוהדים. בלילות האלה, שאתה מסתובב בתל אביב, חונה באדום לבן, אוכל צ'יפס ומקפיץ וודקה, אתה גם חי את הפיקציה, גם חי בסרט, ואתה לא מזיז לאף אחד. אתה בטח מאושר, סוף סוף שרים לך במזרחית כמו שכל החיים שיגעת אותנו. רק תזכור: החורף קר ומחשיך מוקדם. קפה הלל זה לא הבראסרי. ל"מזרחי" יש זיכרון ופתיל קצר.בעסקים אתה תהיה לא משהו. גם באקדמיה לא מחכים לך יותר. מאמן אין סיכוי שתהיה והחיים מה זה קצרים לפעמים, והטלפון מאלי טביב הוא מה זה קרוב. תשאל את בן לוז.

בין דחי לדוחא רונן מלחן

"תפקידה של בית"ר הוא פשוט בתכלית, ואף-על-פי-כן קשה מאד- ליצור את אותו הטיפוס היהודי שהעם זקוק לו כדי להקים את מדינת היהודים במהירות גדולה יותר ובאופן מושלם יותר. במילים אחרות- לברוא את האזרח ה"נורמלי" או ה"בריא" של האומה היהודית."(מתוך – רעיון בית"ר. זאב ז'בוטינסקי) קשה שלא לחייך אל מול מילותיו של ז'בוטינסקי. קשה לראות את "נורמליות" אנשי בית"ר כשאתה רץ כל עוד נפשך בך, כשהם פותחים במרוץ השבועי על שם טרומפלדור , מצוידים במקלות ואבנים.

האם ראה בעיני רוחו את רעיון ה"הדר" על נימוסיו והכבוד לבריות, נרמס פעם אחר פעם ברגלי חוליגנים גסות, עת הם עסוקים בהטלת שמאלנים באזור גינת האצטדיון? האם בדרכו לברוא את האדם הנורמלי והבריא לא שם לב שהפכו לי את האוטו? אם כך נראה היהודי ה"בריא", לא יודע מה אתכם אבל אני מקווה שאני חולה. **"קמנו, שבנו, צעירי אונים/ קמנו, שבנו, אנחנו בריונים" (מתוך- שיר הבריונים. יעקב כהן 1903)** שבוע אחרי פרעות דוחא, נוחתים אוהדיו הבריאים של רעיון בית"ר במגרשה של הקבוצה השנואה עליהם מכל. קבוצתם של "אוהבי הערבים". שבוע אחרי הפרעות ואין לאנשי ערוץ 10 חלון שיגן מיידוי האבנים. שבוע אחרי הפרעות ויוצאים אנשי ההרים ל"מבצע חמץ" (המבצע לכיבוש יפו 48') השני, הפעם למיגור שמאלניה של יפו. **"שם ירווה לו משפע ואושר, בן ערב, בן נצרת ובני, כי דגלי דגל טוהר ויושר יטהר שתי גדות ירדני."(מתוך- שמאל הירדן. ז'בוטינסקי)** אני עדיין לא בטוח לגבי בני נצרת, אך אני מכיר בני עיר אחרת שלא ממש שבעו נחת מאוהדי טרומפלדור, סניף ירושלים. נביאם של אלו הפך להומוסקסואל בגרונם של מרווי האושר. בקבוצתם הם אינם יכולים לשחק. אפילו שחקן שלחו להיטהר במקווה (מעורר בך מחשבות מסוימות לגבי דגל הטוהר הנזכר שם). אין הם רואים בכל בני האדם שווים. בעיניהם בני ערב הם לא יותר מכתם שחור במפת השבת הלבנה, עליה ציירו את ארץ ישראל השלמה. אם רק יכלו, היו זורקים אותם מכאן ממרומי המצודות. יודפת. מצדה. בית"ר. אולי זה תפקידנו האמיתי היום, לעמוד מנגד. נגד כל העליונות היהודית הזו, נגד כל השנאה הזו. נגד הגזענות הזו. לרבים מאיתנו זהו כבר מזמן לא רק משחק כדורגל. זו אצבע בסכר, אצבע מול נהר של לכלוך.

להפסיק לשחק בשבת?

בקטינה- שלומי שירונים/בעד - זכור את יום השבת לקדשו". חרדי עשו ממני... "אתה תימני, אתה בטח מתנגד לקיום משחקים בשבת" אמר לי העורך הנגוע של הפנזין, וכפה עלי לכתוב את הטור הזה. העיקר שהם עושים הפקה נגד הגזענות ב-10 שפות (בולגרית זו שפה? חשבתי רק גבינה...).ולענייננו, אני לא מגדולי התומכים של כניסת לבייב ואנשי הכסף הגדול למגרשים, אבל הזזת המשחקים משבת היא הבעיה האחרונה שלי איתו. ראשית, צריך להבין: אנחנו כמעט ולא משחקים בשבת! השבת שלכם היא לא השבת של לבייב. מבחינתו אפשר להתחיל לשחק מייד עם צאת השבת, וברוב העונה השבת יוצאת בין 17:30 ל-19:00, ככה שממשיכים לשחק כרגיל. בשביל 3-4 משחקים בעונה שמשוחקים מוקדם יותר בצהריים, אין צורך לשבור את הכלים. ואם אכן, בעזרת השם, יוביל אותנו לבייב לצמרת הכדורגל, גם כך נשחק את המשחקים המרכזיים בשעות המאוחרות של מוצ"ש (מה רע ב-20:00?) או ביום ראשון (מה תגיד הכנסייה?). בנוסף, צריך לזכור ש"בעל המאה הוא בעל הדעה" ולבייב הוא חתיכת בעל מאה. אתם רוצים את לבייב? תאלצו לקבל גם את הרצונות שלו. בשבילו לא לשחק בשבת זה עיקרון מקודש, בדיוק כמו שבשבילכם לשחק בצהוב זה ייהרג ובל יעבור (תגידו תודה שלשחק בצהוב זה לא ציווי אלוהי). אז נכון שהפועל מזוהה כמועדון "חילוני", נכון שלא רבים מאוהדינו חשים קירבה עמוקה לשוכן במרומים-ואפילו אוהבים לנפנף בזה. אך עדיין, ישנם כאלה שמצליחים לשלב בין האהבה לקב"ה לאהבה לשמעון גרשון, עבדו הנאמן (שבעצמו התבטא בעד הזזת המשחקים משבת). אוהדים אלה מונעים מעצמם להגיע למשחקים בגלל הצורך בנסיעה ברכב. אמנם הרב בכר ז"ל, רבה של העדה הבולגרית, כבר קבע תקדים בעניין זה והוכיח שהקבוצה מעל הכל כשהגיע למשחקי קבוצתו האהובה, מכבי יפו, ביום שבת רכוב על קטנוע. אך מנגד, מאדם שייצג עדה די תמהונית בישראל היה אפשר לצפות להתנהגות מוזרה שכזו. שאר האוהדים המאמינים, פשוט ימשיכו להדיר רגליהם מהמגרשים וחבל...גם בעניין התחבורה יקל על רבים מאוהדינו, בעיקר הצעירים, הצעירות והקטינות להגיע למשחקים בעזרת תחבורה ציבורית זולה, שלא ממש נגישה בשבת. בשורה התחתונה, אם לבייב ישים את הכסף, אף אחד לא יאמר מילה גם אם ישימו מזוזה בכניסה לשער 5 ויחייבו את האולטראס לנשק אותה. מקסימום, מי שלא טוב לו שייעשה מחאה כמו הקבוצה שמהצד השני. חולצות שחורות עם ציור של שרימפס הולך לא רע, לא?!

בשורה התחתונה, אם לבייב ישים את הכסף, אף אחד לא יאמר מילה גם אם ישימו מזוזה בכניסה לשער 5 ויחייבו את האולטראס לנשק אותה. מקסימום, מי שלא טוב לו שייעשה מחאה כמו הקבוצה שמהצד השני. חולצות שחורות עם ציור של שרימפס הולך לא רע, לא?!

ציטיאט

סוכנות לכל ענפי הביטוח

יועצי מס מוסמכים

ייעוץ וטיפול בעניני מס הכנסה, מע"מ

ביטוח לאומי והנהלת חשבונות ממוחשבת

רח' התאנה 2 ראשון-לציון. ת"ד 27, 75100

טל: 03-9669662. פקס: 03-9692986

www.chitiat.co.il

קדימה הפועלו

אפ ביטוחים

אורי פיינה

סוכנות לביטוח

רחוב משה לוי 11 ראשל"צ,

בית U.M.I, קומה 8, משרד 806.

טלפון: 9535840, פקס: 9535841,

E-mail: faineb@bezeqint.net

רוצה לפרסם בפנזין? רוצה לתרום לתרבות אהדת הפועל תל אביב?

צור איתנו קשר! ***03-9502506 basa@ultrashapoel.com***

יאיר וולך/נגד

עץ שנופל באמצע היער, האם הוא משמיע רעש? האמת שכל הידע שלי בפילוסופיה מזרחית מתמצא בכמה סרטי קונג פו , כך שאין לי ממש תשובה על השאלה, אבל לאחרונה, למרות שאני לא מי יודע מה חכם ובטח שלא סיני ,התחבטתי בשאלה דומה. אם הפועל משחקת, אבל אי אפשר לראות אותה משחקת, האם הלב עדיין פועם כל כך חזק?

אם יש דבר שברור לי מהעונה הזאת ,שמרגישה כמו מחזור אחד ארוך של גביע הטוטו, זה שחייב להגיע שינוי, ואם הוא מגיע בצורת כמה מיליונים לתקציב אז מה טוב. אולי לבייב יצליח לעקור את התבוסתנות שפשטה בקבוצה וגרמה להתבטלות המוחלטת כלפי הירוקים הפרובינציאליים, ולכך ששחקנים חוגגים אחרי ניצחון מגעיל באורווה כמו בחגיגות במוסקבה. אולי הכסף והגישה החדשה יביאו לכך שנתמודד בעתיד במשחקי עונה על המקום הראשון ולא על המקום השני. אבל מה כל זה שווה אם לא יהיו שם אוהדים בשביל לראות את זה?

בכל העולם משחקי הספורט מתקיימים בסוף שבוע, כדורגל באירופה, קריקט באוסטרליה, והדיפת גמדים בסקנדינביה. האם העובדה הזאת קשורה לכך שהעולם מלא בגויים אנטישמיים, או לעובדה שתרבות הספורט כמו רוב תרבות הפנאי צריכה להתקיים בימי המנוחה, כי פשוט בשאר השבוע רוב האוכלוסייה צריכה לעבוד? אומרים שבעל המאה הוא בעל הדעה אז כנראה שללבייב הפתרונים. בי בכל אופן מקנן ספק גדול בקשר ליכולת שלי בין העבודה והלימודים להגיע לכל משחק באמצע שבוע.

אם אתם קוראים עכשיו את הדברים שכתבתי וחושבים לעצמכם: יאללה חתיכת בכיין אגואיסט, אם זה היה כזה חשוב לו הוא היה מפנה זמן בשביל הפועל. אז כנראה שאתם צודקים, אני אגואיסט. אני רוצה לראות את הפועל. כמוני ישנם עוד אלפי אנשים - עובדים, חיילים, סטודנטים, ונערים - שההורים שלהם לא יתנו להם לנסוע ביום שני ב-9 למשחק בנתניה (או בבלומפילד). חשוב שכולנו נזכור:

הפועל היא שלנו, יותר משהיא של איזה מיליארדר שקנה אותה רק כעוד כלי במשחק השחמט של האוליגרכיים ליד מכרה יהלומים באנגולה, ובית כנסת בסיביר. אם הוא יעשה בה מה שבראש שלו הוא לוקח מאתנו את מה ששלנו, ולזה אסור לנו להסכים.

Stop Police Brutality ultras hapoel

במשחק האחרון מול מכבי חיפה, אחרי שנים של התאכזרויות חוזרות ונשנות מטעם המשטרה,החליט ארגון "אולטראס הפועל", בשיתוף עם ארגון אוהדי מכבי חיפה "הקופים הירוקים", לצאת במאבק משותף נגד אלימות המשטרה במגרשי הספורט בארץ. התכנון המקורי היה לקיים הפגנה משותפת מול מטה המשטרה שנמצא בסמוך לאצטדיון בלומפילד, ולהיכנס למגרש רק בדקה העשירית למשחק, כאות מחאה על אלימות השוטרים. ההפגנה אכן התקיימה מול בניין המשטרה, ובהתחלה, כל עוד במקום נכחו מספר צלמי עיתונות, הכל התנהל בשקט. אך ברגע שעזבו הצלמים את אזור ההפגנה, זינקו מבניין המשטרה עשרות שוטרי יס"מ והחלו לפזר באלימות המוכרת שלהם את ההפגנה. כל מי שלא התפזר במהירות גבוהה מספיק לטעם השוטרים, הוכה בברוטאליות, ונעצר על לא עוול בכפו, אלא אם כן אתם מתייחסים להפגנה והבעת עמדה כעוול. אוהדים שנכחו במקום עם מצלמות וניסו לצלם את התנהגות השוטרים ספגו גם הם מכות ואיומים, ואת חלקם הכריחו למחוק את התמונות המרשיעות שצילמו. בשל התנהגות המשטרה, ועל מנת שלא יעצרו ויוכו עוד אוהדים ללא סיבה, הוחלט לקצר את ההפגנה, ולהיכנס למגרש מוקדם יותר מכפי שתוכנן במקור. בנוסף לכל האמור לעיל, לא אפשרה המשטרה לאוהדי מכבי חיפה להכניס לאצטדיון שלטים נגד אלימות המשטרה, אותם הם תיכנו להניף במקביל אלינו.

התנהגות המשטרה בהפגנה הנ"ל היא רק קצה הקרחון בכל מה שנוגע לאלימות המשטרה בכלל והיס"מ בפרט במגרשי הספורט בכל הארץ. כמעט ואין מחזור משחקים שבו לא תשמעו מקבוצת אוהדים מסוימת על התנהגות ברברית ואלימה של המשטרה כלפיהם. האלימות של שוטרי היס"מ מסוכנת בהרבה מכל אלימות של קבוצת אוהדים כזו או אחרת, בעיקר מכיוון שלאלימות המשטרה יש גיבוי חוקי. לאוהד אחד שלנו כבר נאלצו לכרות אשך בשל מכות שספג מכוח שיטור בחיפה, עשרות אחרים חטפו אלות, בעיטות, אגרופים ועוד, לרוב ללא שום סיבה מוצדקת. חוקי אבו וילן נתנו לשוטרים במגרשים כוח כמעט בלתי מוגבל, כוח אותו הם מנצלים ללא הצדקה בכל הזדמנות שרק ניתנת להם.

לאלימות הזאת חייבים לשים סוף,כי אחרת ההרוג הראשון מאלימות במגרשי ספורט יגיע בעקבות אלימות המשטרה. את האלימות הזאת נוכל למנוע רק אם יהיה לנו את שיתוף הפעולה של כולכם. את ההפגנה שהייתה במשחק מול חיפה השוטרים יכלו לפזר במהירות מכיוון שמספר המשתתפים בה היה מועט. מול קול צעקה של מאות ואלפי אוהדים לא יוכלו גם אנשי התקשורת וראשי המשטרה להתעלם. אנו פונים אליכם בבקשה - אנא תנו ידכם למאבקים עתידיים נגד אלימות המשטרה- כי המלחמה הזאת היא למען הביטחון של כולנו.

STOP POLICE BRUTALITY

משחק עבר במסגרת קיקיונית גל סוקולובסקי

בפינה זו נביא תזכורת של משחק עבר שהתקיים נגד אותה קבוצה שאנו מארחים, אבל במסגרת קיקיונית כגון: ליגת המילואים, גביע הטוטו, גביע ליליאן או אלוף האלופים. והפעם משחק שהתקיים נגד בית"ר ירושלים במחזור ה-15 בליגת המילואים של עונת 2001/2.

ביום שלישי, 18.12.2001, בשעה 16:00, התקבצו כ-50 תמהונים בשער 7 בבלומפילד לראות את אחת מתצוגות השיא של הפועל באותה עונה – נצחון 11:3 על בית"ר ירושלים במסגרת ליגת המילואים. שתי דקות לפני שריקת הפתיחה עמד השופט מאיר אמסילי, עם קווניו אורן בורנשטיין וניסן דוידי, ושחקני שתי הקבוצות והנחה תדרוך אחרון את השחקנים. קפטן בית"ר ירושלים, איתן מזרחי, ביקש מהשופט שיערוך את הגרלת המגרשים, אך קפטן (שלא ענד סרט קפטן) הפועל תל אביב, יעקב הלל, אמר למזרחי: "עזוב, לא.צריך, תשאיר ככה", וכך יצא המשחק לדרך כאשר הפועל תל אביב תוקפת במחצית הראשונה לשערים 10-11 ללא הגרלה (בית"ר ירושלים פתחה במשחק). הפועל תל אביב פתחה בהרכב: ניר רחמין; חליס, עזרי באבייב, עידן סקורצ'רו, הלל; אפק, לוז, רועי חזן (אחיין של מלמיליאן), בני חדד; כפיר אודי, בלילי. הפועל שיחקה בחולצות טריקו אדומות, מכנסיים אדומים (מהסט האפור) וגרביים אדומים. מסכת השערים נפתחה בדקה ה-8 כאשר פיני בלילי ובן לוז עשו דאבל פס, שבסופו גלגל בלילי מארבעה מטרים, ברגל שמאל, פנימה.

בדקה ה-18 הוכשל בן לוז ברחבה, והוא גם זה שבעט את הפנדל פנימה וקבע 2-0. בדקה ה-29 הרים בן לוז בעיטה חופשית , וכפיר אודי, ברגל ימין משלושה מטרים קבע 3-0. בדקה ה-32 נכבש השער היפה במשחק, ע"י בן לוז, שבעט מהמקום בחצי סיבוב, מ-17 מטר, ברגל ימין, לחיבור הרחוק פנימה. אולם, למרות הרביעיה, בית"ר לא נשברה והצליחה לצמק עם שלושה שערים ל3-4. זיו כבדה, בדקה ה-35, קבע באחד על אחד מול ניר רחמין 4-1, ניר חזות כבש בפנדל בדקה ה-45 (לאחר שבני חדד הכשיל את מוטי מנחם), ומוטי מנחם כבש בדקה ה-52. במחצית ערכה הפועל ארבעה חילופים כאשר אוהד צור, אבי כנפו, קלמי סבן ודודו דהאן (שחזר לאחר פציעה של שנה. הפציעה הייתה גם כן במסגרת ליגת המילואים, עונה קודם, כשגלש גלישת התאבדות כדי להציל שער במשחק ההפסד 4-2 למכבי חיפה בכפר גלים. הוא הצליח להציל את השער, אך נפצע וגמר את העונה) נכנסו במקומם של בני חדד, רועי חזן, חליס וסקורצ'רו.

בדקה ה-56 מסר כפיר אודי לפיני בלילי, ובלילי בעט מ-15 מטר בשמאל פנימה, 5-3 להפועל. בדקה ה-69 כפיר אודי פורץ לבד לאורך חצי מגרש (לאחר מסירה גדולה של בלילי), מגיע מול השוער, ומ-7 מטר מגלגל בימין וקובע 6-3. בדקה ה-70 נכנס ניר חדד במקום בן לוז. בדקה ה-73 אפק מוסר כדור מוקפץ לבלילי, ובלילי מקשית בשמאל מ-25 מטר מעל השוער, שיוצא מולו, פנימה. בדקה ה-75 כובש איתן מזרחי שער עצמי, ובדקה ה-86 חוטף כנפו כדור מבלם בית"ר, שמואל לבן, מתקדם, ובועט מ-3 מטרים ברגל שמאל פנימה. 9-3. בדקה ה-87 בועט שוער בית"ר (שמו שמור במערכת) כדור לא טוב, שמגיע לבלילי שעמד על קו ה-16. השוער נופל תוך כדי הבעיטה, ובלילי מתקדם עד קו השער, ומקו השער בועט ברגל שמאל פנימה ומשלים רביעייה פרטית. בדקה ה-90 מגביה יעקב הלל כדור, ודודו דהאן נוגח מ-6 מטר פנימה וקובע את תוצאת הסיום 11-3. אפילו במשחק ההזוי הזה הצליח כפיר אודי לספוג כרטיס צהוב, כשניסה לכבוש שער בעזרת היד.

תשובות לחידון הקודם

1) **ג** – דרבי הליגה הראשון באותה עונה הסתיים בתוצאה 2-2
2) **ב** – הקבוצה היחידה שמולה הפועל תל אביב סיימה משחק ליגה בתיקו 0-0 הייתה מכבי פתח תקווה
3) **ד** – השחקן שלא כבש שער נגד ארסט ייירבאן הוא אישטואן פישונט
4) **א** – בשלב הראשון בגביע המדינה הפועל תל אביב ניצחה את מכבי אח"י נצרת
5) **ב** – את שער הנצחון נגד בית"ר ירושלים כבש יוסי אבוקסיס
6) **ב** – את שער הנצחון מול הפועל חיפה כבש פיני בלילי
7) **ד** – את השער לאבי כנפו בישל ניר רחמין (בבעיטת שוער)
8) **ד** – בחצי גמר גביע הטוטו מול סכנין הפועל תל אביב נצחה בזכות שער זהב (בן לוז)
9) **א** – הקבוצה היחידה מולה שיחקה הפועל תל אביב קודם בחוץ היא ארארט ייירבאן
10) **ב** - הקבוצה היחידה מולה הוגרלה הפועל לשחק קודם בחוץ היא גזיאנטפספור